

DECIZIA nr. 575 / 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de SC x SRL
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x/.2013

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 3 cu adresa nr. x/.2013, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x/.2013, cu privire la contestatia formulata de SC x SRL (CIF x) cu sediul in Bucuresti, sos. x, sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 3 sub nr. x/.2013, completata cu adresa nr. x/.2013, il constituie decizia nr.x/.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii, comunicata la x.2013, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente impozitului pe profit in suma totala de x lei.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC x SRL.

I. In sustinerea contestatiei contribuabila arata ca societatea nu a avut activitate si nu a avut posibilitatea finaciara de a achita debitele.

II. Prin Decizia nr. x/.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarei accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei reprezentand dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza dobanzi de intarziere in suma de de x lei pentru obligatiile de plata la bugetul general consolidat, stabilite prin Decizia nr. x/.2013, in conditiile in care debitele care au generat dobanzi de intarziere nu au fost achitate integral si la termen, iar contestatara nu a facut dovada achitarii in termenul legal a obligatiilor de plata inscise in declaratiile fiscale depuse de aceasta la organul fiscal si nu a depus documente care sa modifice situatia existenta in evidenta pe platitor a Administratiei Finantelor Publice sector 3.

In fapt, prin Decizia nr.x/.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii emisa AFP Sector 3 s-a stabilit in suma de x lei reprezentand dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit, calculate pe perioada 30.09.2012-31.03.2013.

Baza de calcul a accesoriilor contestate o constituie debitele declarate pe proprie raspundere, individualizate prin urmatoarele declaratii fiscale "100" :

-nr.x/.2010 prin care societatea a declarat un impozit pe profit in suma de x lei, scadent la 25.04.2010;

-nr.x/.2010 prin care societatea a declarat un impozit pe profit in suma de x lei, scadent la 25.07.2010;

-nr.x/.2010 prin care societatea a declarat un impozit pe profit in suma de x lei, scadente la 25.10.2010.

Din fisa sintetica editata la 31.05.2013 reiese ca societatea nu a efectuat nicio plata in contul debitelor declarate pe propria raspundere prin aceste declaratii fiscale.

Prin contestatia formulata, contestatara nu prezinta argumente, motive de fapt si de drept cu privire la suma contestata de x lei reprezentand dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit, solicitand anulara deciziei pe motiv ca societatea nu a avut activitate.

In drept, potrivit art. 85, art. 88, art. 107, art. 116, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 85 (1) Impozitele, taxele, contributiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

“Art. 107 (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală;

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii.”

”Art. 119 (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

„Art. 120 (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. ”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca in situatia in care obligatiile fiscale legal datorate nu sunt achitate in termen, contribuabilii datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere, din momentul scadentei si pana in momentul stingerii sumelor datorate, in virtutea principiului de drept accesorium sequitur principale.

Obligatiile fiscale accesorii se stabilesc si se individualizeaza prin decizii referitoare la obligatiile de plată accesorii, care constituie titluri de creanta.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca urmare a neachitarii debitelor declarate de contestatara prin declaratiile fiscale”100” prin care a declarat impozit pe profit aferent trim. I, II si III 2010, organul fiscal a stabilit in sarcina societatii contestatare obligatia de plata a sumei de x lei reprezentand dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit.

In ceea ce priveste cuantumul debitelor asupra carora au fost calculate accesorii se retine ca acestea sunt cele **declarate de societate, pe proprie raspundere prin declaratiile fiscale,** iar contestatara nu indica si nu depune probe din care sa rezulte o alta baza asupra careia se calculeaza accesoriile, decat cea asupra careia au fost calculate, astfel incat invocarea faptului ca „nu a avut activitate” nu poate fi retinuta in sustinerea cauzei.

Astfel cum este mentionat in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, societatea nu a efectuat nicio plata cu privire la impozitul pe profit individualizat prin declaratiile aferente lunilor trim I, II si III 2010 asupra carora au fost calculate accesoriile contestate si nu declara nicio obligatie de plata la impozitul pe profit dupa data de 25.10.2010, respectiv dupa data scadenta a declaratiei fiscale „100” nr.x/.2010.

In ceea ce priveste cuantumul debitelor asupra carora au fost calculate accesorii se retine ca acestea sunt cele **declarate de societate, pe proprie raspundere prin declaratiile fiscale,** iar contestatara nu indica si nu depune probe din care sa rezulte o alta baza asupra careia se calculeaza accesoriile, decat cea asupra careia au fost calculate.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.206 alin.(1) si art.213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 206 - (1) - Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază.”

“Art.213 - (1) În solutionarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestației se face în limitele sesizării.”

De altfel, calcularea accesoriilor reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatarei s-au retinut obligatii de plata stabilite chiar de aceasta prin declaratii fiscale, conform prevederilor legale susmentionate aceasta datoreaza si majorarile de intarziere calculate pentru neplata in termen a sumelor datorate, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

In lipsa unor elemente de fond intemeiate, contestatara a invocat aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerata de la plata sumelor ce le datoreaza bugetului de stat, din moment ce prin Decizia nr.x/.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii **nu au fost stabilite debite noi ci acestea reprezinta obligatii fiscale restante declarate de reprezentantii sai legali prin declaratiile fiscale depuse la organul fiscal teritorial si neachitate la termenul legal**, iar organele fiscale au procedat doar la calculul accesoriilor de la data 30.09.2012 pana la data de 31.03.2013 asa cum rezulta din anexa deciziei ce cuprinde in detaliu modul de calcul al accesoriilor, continand informatii privind natura obligatiei, documentul prin care s-a individualizat suma de plata, categorie de suma, perioada, suma debit, zile/luni, cota, suma accesorii.

Fata de cele prezentate si avand in vedere ca SC x SRL nu aduce argumente concrete in sustinerea cauzei si nici nu face dovada cu documente a altei situatii de fapt decat cea constatata de organele fiscale, contestația acesteia se va respinge pentru suma de x lei reprezentand dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 85, art. 107, art. 116, art. 119, art. 120, art. 120¹, art.206 alin.(1) si art.213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

DECIDE

Respinge contestația formulată de SC x SRL împotriva Deciziei nr.x/.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care Administratia Finantelor Publice sector 3 a stabilit accesorii aferente impozitului pe profit in suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.